Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26050
Copyright: Admont, Benediktinerstift

lucrū t multiplicat crescit. Verbi grā. Unū panē caritatis habebas
si nemini dedisses. ipsū solū habuisses. Mille hominib dedisti.
mille panes acq̄sisti. q̄a tanta ē possessio caritatis. ut ē singu
lis tota sit. ē abomnib integra esse possit. Ergo ē alīis dedisti.
ē tu nichil penitus pdidisti. immo ñ solū pdidisti. s; sic ia
diri q̄cq̄d alīis ait collatū ē tu centuplicat acq̄sisti. Ergo fr̄s
kmi agnoscite uiduā ñ alio n̄ de oleo a suis ēditoribus abso
lutā. ē intelligite catholicā eccl̄am ñ aliunde n̄ poleū muse dic
di de suis fuisse ēmunib liberatā. s; hoc adtendite fr̄s. qd my
ster illa q̄m diu habuit uasa ꝗ oleū infunderet. tādiu oleū
creuit. Mā dicē filio suo. Affer m̄ uas. Et ille respondit. Non ha
beo. Et ait sēptura stetisse oleū pca quā ꝗ poneret ñ habebat.
Sic dilīmi fr̄s. tā diu caritas augē. quādiu tribuē. Et ido etiā
ex industria debem uasa querere ubi oleū possim infundere.
q̄a pbaum qd diu alīis infundum plus habem caritatis uasa
hominē sē. Si caritatis oleo uolum abundare ñ solū bonos
s; etiā malos debem diligere. bonos q̄a boni s̄ malos ut bo
ni fiant. Habet enī hanc uirtutē oleū caritatis ut ē bonos meli
ores faciat. ē malos peccatōr. tenebris ad lucē uertatis reducat.
Qd autē ait sēptura clauso ostio uiduā illa oleū in uasculis in
fudisse. hoc significauit ut unūqsq; elemosinā clauso hostio fa
ciat. idē psolo di amore. ñ ido ut laudē abhominib. s; ut
ap dm inueniat grām meretur. Qui enī plaude humana elemo
sinā facē apto hostio facē. q̄a aptū omnib patet. Qui ꝗ psola uita
etna ē pmissione peccatōr. bona opa fecerit etiā si publi
ce faciat clauso ostio facit. quia de illa elemosinā ñ hoc q̄rit
qd uidē s; qd ñ uidē. Laus ꝗ humana uidē. etnū pmiū
ñ uidē. s; audi q̄d dicit apls. Que enī uidentur temporalia s.